

AZ ÉG JELEI

- vérholdak és napfogyatkozások a közeljövőben -

2013. november 17.

-Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra -

Téged illet az imádat egyedül Atyám, a Te szerelmedben jöttünk eléd ma Atyám, kívánjuk a Te jelenlétedet, a Te megnyilvánulásaidat, a drága Szent Szellem kiáradását, az Ő jelenlétének a megnyilvánulását.

Köszönjük az Úr Jézus Krisztus szent sebeit, amelyben mély tisztelettel állva kijelentjük, hogy *gyógyulást vettünk* Atyám minden betegség, és minden gonoszság felett a szent megváltásban Atyám, az Úr Jézus szent nevében, örökkön örökké. Ámen.

Az Úr jelenlétében egyetlen kötelező parancsolat számunkra a *szeretetben járás*, ezért öleljük meg egymást. Kiárasztjuk magunkból a szeretetet mások felé. Kijelentjük, hogy mindenkinek megbocsátunk, senki felé semmit nem tartunk számon, a vélt sérelmeket vagy a valóságos sérelmeket elengedjük. A drága Úr Jézus Krisztusnak a kegyelme, hogy Ő megbocsátott nekünk, nekünk is ekként kell *megbocsátani* másoknak.

Amikor bejövünk a gyülekezetbe, akkor *hozunk* valamit. Nemcsak azért jövünk, hogy itt majd kapunk valamit – persze az Úr erről is gondoskodik –, *behozzuk* magunkkal az Úr *jelenlétét*. Azt az olajt, amit mi magunkban hordozunk, azt behozzuk ide a gyülekezetbe, s amikor az Urat dicsérik, akkor ez az *olaj*, ez a csodálatos áradás egy közös jelenléte teremt az Úrban. Az Úr örvendezik, amikor a gyermekei így együtt vannak.

A legelfoglaltabb családok is legalább évente egyszer, karácsonykor összejönnek. És micsoda öröm az, amikor mindannyian *együtt vannak*. Ugyanígy érzi az Úr is, amikor együtt vannak a gyermekei, abban az *örömben*. Abban a jelenlétben odahaza nem lehet örvendezni.

Az is egy csodálatos jelenléte az Úrnak, amikor mondja, hogy menjél be a *belső szobádba*, és ott imádkozzunk. De amikor együtt vannak a gyermekei akkor az Úr egy olajat önt ki, amihez nincs hasonló, és a *gyülekezetet* erre rendelte el.

Köszönöm, hogy ma eljöttetek, és magatokkal hoztátok az Úr dicséretének szellemét. Gyönyörű így együtt dicsérni az Urat veletek. És az Úrnak *jár ez a dicséret* a szívünk teljességéből, mert Ő valóban megcselekedte.

Jim Sanders most nincs jelen, mert Ausztráliába ment, családi programjai vannak. Nagy események előtt állnak odakint. Mi pedig a hitünk teljességével és szeretetével támogatjuk, hogy ezek az utak beteljesedjenek. Egy tapssal köszöntjük őt.

De ha az Úr így rendeli, hogyha azokat az utakat kell beteljesítenie, akkor meghajlunk ezek előtt. A hátralévő időt is az Úr dicsőségében járva töltjük, és decemberben találkozunk vele. Köszönjük Sanders pásztor életét, aki ennek a csodálatos gyülekezeti munkának az apostola.

Rövidesen megjelenik az új *Örömhíradó* újság, vigyétek és hirdessétek, hogy él az Úr! Ugye nagy öröm ez, hogy megismerhettük Őt? Hányan vannak a világban, akiknek fogalmuk nincs erről, hogy mi az a *kincs*, ami bennünk él, hogy az Úr Jézus bennünk él.

A szent vér imát fogjuk most elmondani. Kötelezőnek érezzük magunkra nézve, hogy az *Igét imádkozzuk*. Az utolsó időben olyan sokaságát tapasztaljuk a megpróbáltatásoknak. Az imakéréseitek alapján mondom, hogy meg vagyunk próbálva sokan sokféleképpen, és ezeknek szinte a sokaságát észleljük.

Miért ne használnánk ilyenkor, amikor összejövünk a *hitünket* közösen. Nagyon *hatékony* így a hitünk együtt. Ki tudjuk feszíteni a hitünk pajzsait. Mi vagyunk a *föld pajzsai*, tanítja a Biblia. Kifeszítjük együtt a *hitünk pajzsait* mindazokra a helyzetekre is, amit te hoztál a szívedben, és hatalmas *áttöréseket* fogunk így megtapasztalni.

Megkérlek benneteket, hogy vegyük elő ezt az imádságot, és buzgalommal tegyük, mert tudjuk, hogy az Ige élő és ható az életünkben. *Veszek a szent vérből* – c. imádság elmondására kerül sor. Köszönjük Istennek ezt a *szent vért*, hálát adunk Istennek az imádatokban, a hálaadásokban, szívünk teljes hálaadásával megyünk a trón elé és dicséjük az Urat.

Az *ég jeleiről* szeretnék nektek beszélni a mai napon. Régóta szorongatja az Úr a szívemet, hogy erről valamiképpen szóljak. Ma jött el az ideje, mert mindennek *rendelt ideje* van az ég alatt. Ma jött el ennek a napja, hogy ezt megtegyük.

MÁTÉ 16,1–3.

- 1. És hozzámenvén a farizeusok és szaduceusok, kísértvén, kérék Őt, hogy mutasson nékik mennyei jelt.**
- 2. Ő pedig felelvén, monda nékik: Mikor esteledik, azt mondjátok: Szép idő lesz; mert veres az ég.**
- 3. Reggel pedig: Ma zivatar lesz; mert az ég borús és veres. Képmutatók, az ég ábrázatját meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok?**

Ezt a farizeusoknak mondja Jézus. Ha az égre feltekintettek, akkor az időjárásról mindent tudtak, de Jézus valami fontosabbra hívta fel a figyelmet. Az időknek jeleiről semmit nem tudtak. Kiolvasható ebből, hogy az ég ábrázatán az *idők jeleit* is ki lehet olvasni.

Nekünk, keresztényeknek Isten olyan csodálatos jeleket, és *jel-sorozatot* kínál fel a következő két évben (2014-ben és 2015-ben), amivel fel szeretné hívni a hívők és a világ figyelmét, hogy nagyon *fontos események* közelében állunk.

Isten már az 1Mózes 1. fejezetében szól arról, hogy ezek a világító testek nem csak úgy magukért vannak fent az égen, ezt mondja a következő Igében.

1MÓZES 1,14.

- 14. És monda Isten: Legyenek világító testek az ég boltozatán, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától, és legyenek jelekül, és meghatározói legyenek ünnepeknek, napoknak és esztendőeknek.**

Vagyis az ég boltozatán lévő napot, holdat, csillagokat Isten az ember számára nemcsak abban a rendben rendelte el, hogy nappal a nap világítson, éjszaka pedig a hold, hanem hogy felhívja a *figyelmünket* az időkre, az időknek a *korszakváltásaira*.

És Jézus felhívja a farizeusok figyelmét, hogy miért vagytok tudatlanok az idők jelei felől? Hogyan van az, hogy tudatlanok vagytok efelől? És kihallatszik a mondatból, hogy Jézus nem akarta, hogy ebben a tudatlanságban legyenek.

Az *Úr eljövetele* már kétezer évvel ezelőtt is le volt írva a Bibliában, hogy közel. Azóta eltelt több mint kétezer esztendő. Akik nem nagyon szeretnek hallani arról, hogy Jézus visszajön, azoknak tudomásul kell venni, hogy minden nappal egy nappal *közelebb* vagyunk hozzá. Akármennyire szeretnénk ezt kitolni a jövőbe, ennek *rendelt ideje* van.

Jézus azt mondta erről, hogy az Atya a *maga hatalmába* rendelte ennek ismeretét, de csak a *nap* és az *óra* vonatkozásában. Arról még a Fiú sem tudhat. De azt nem akarja, hogy az idők jeleiről és az időkorszak váltásnak a *közeledtéről* ugyanígy tudatlanok legyünk. Ezekre *jeleket* adott nekünk az égen. És ma erről szeretnék nektek szólni.

Mert az Örökkévaló – mint olvastuk – a teremtés által lehetőséget adott nekünk, hogy amiknek be kell majd *következniük*, azokra a *különleges jelek* által felfigyelhessünk. Ennek az idejét éljük, ugyanis 2014. és 2015. olyan két különleges esztendő lesz, hogy a teljes *holdfogyatkozások* (vagyis a vérholdak) és a *napfogyatkozások* olyan sűrűségben váltják egymást, amihez hasonló nem volt évszázadok óta.

Még különlegesebbé teszi ezeknek az eseményeknek a közeledtét, hogy ezek a vérholdak, és ezek a különleges égi jelek mind *zsidó ünnepnapokra* esnek majd. Ilyen egybeesést nem tapasztalhattunk a XVI., XVII., XVIII. és a XIX. évszázadok során. Vagyis egy nagyon *ritka jelenség* előtt állunk.

Ilyen vérholdat Kolumbusz idején láthattak 1504-ben. Kolumbusz partraszállását fémjelezte Isten egy ilyen vérholddal. Azután a XX. században volt két ilyen fontos esemény, amit Isten szintén elpecsételt egy vérholddal, 1948-ban, Izrael állam alapítása után volt egy ilyen vérhold, és 1967-ben Jeruzsálem felszabadítása után volt ez a jel az égen.

És most, hogy eltelt megint néhány esztendő, 2013 novemberét írjuk. Ne felejtsük el, ez a 2014. nagyon hamarosan itt van, s tanúi lehetünk 2014-ben *két vérholdnak*, 2015-ben *két vérholdnak* és közte beékelve *két napfogyatkozásnak*.

Ez olyan lélegzetelállító eseménysorozat, hogy Isten a hatalmas rendjében még azt is kirendelte, hogy ezek a zsidó nép nagy *ünnepnapjaira* esnek. Lélegzetelállító, hogy Ő mennyire mindent a kezében tart. És ezeket *jelekül* rendelte számunkra, hogy ezekre *felfigyeljünk*, elsősorban mi hívők és *hívjuk fel a világ figyelmét* is ezekre.

Ha valaki szeretne utánanézni, akkor a NASA internet oldalán utána nézhet ezeknek a dátumoknak. Miután hallottam ezekről tanítást, és is utána jártam, hogy pontos, tudományos alapja van-e ezeknek a beszélt dátumoknak? És ímé!

Az első dátum, ha szeretnétek tudni, és amit a szemeinkkel majd megláthatunk, *2014. április 15-én* lesz, ez lesz az *első vérhold*. Hogy pontosan mi a vérhold, erről még egy pár szót szeretnék szólni.

A teljes *holdfogyatkozást* nevezzük *vérholdnak*, amikor a nap, a föld és a hold egy olyan különleges vonalban helyezkedik el, hogy a föld kitakarja a napnak a holdra vetülendő fényét. Teljesen azonban nem veszi el a hold a fényét, hanem egy vöröses színnel jelenik meg. *Vérvörös* színnel ragyog ilyenkor a hold az égen. Ezt nevezzük teljes holdfogyatkozásnak, vagyis vérholdnak.

Az első vérholdat, 2014. április 15-én pillanthatjuk majd meg. S hogy ennek a vérholdnak mi a jelentősége Izrael népe életében? A *pászka* ünnepüket fogják ünnepelni. A *Bibliai kalendárium* másként működik, mint a mi európai kalendáriumunk [vagy a zsidó naptár].

Mivel többféle naptár is létezik, így az újesztendő kezdete is eltérő: A Gregorián naptár januárral, a bibliai naptár áprilissal, a zsidó naptár szeptemberrel kezdi az évet. A bibliai naptár az Örökkévaló kalendáriuma, egyedül a Hold járásához igazodik, amit sajnos nem követ sem a kereszténység, sem a zsidóság. A megnevezett dátumok nagyobb jelentőséget kapnak, ha a bibliai kalendárium fényében tekintjük azokat. A mai zsidó naptár a 4. században készült és idegen kultúrák elemei hatják át. A legtöbb országban a 16. században készített Gregoriánus kalendáriumot használják, amely a Nap járásához igazodik. Mivel a bibliai kalendárium és a bibliai ünnepek a holdciklushoz igazodnak, ezért az idők végén szükséges figyelniük a Holddal összefüggésben álló jelekre.

Úgyhogy erről egy kicsit a Bibliából olvasnunk kell, és mi sem biztosabb erre, minthogy elővesszük, hogy az Ószövetségben mit rendelt Isten az *év első hónapjának*. Ezt onnan tudjuk meg, ha beleolvasunk a Bibliánkba.

2MÓZES 12,1–14.

- 1. Szóltott pedig az Úr Mózesnek és Áronnak Egyiptom földjén, mondván:**
- 2. Ez a hónap legyen néktek a hónapok elseje; első legyen ez néktek az esztendő hónapjai között.**

Vajon melyik hónapról beszél itt Isten, mi az *első hónapja* az esztendőnek? Ezt a hónapot az Abib hónapjának nevezi a Biblia, és az *árpának* az érettségi fokát hozza Isten ezzel összefüggésbe. Az Abib szó jelenti, hogy az árpa már annyira érett lesz, hogy *pörköltten ehető*, de még az *aratásra* nem érett meg.

Pontos meghatározása ez az év első hónapjának. Azt írja, hogy első legyen ez néktek az esztendő hónapjai között. Vagyis ők nem januárban kezdik az év hónapjait. Nekik áprilisban van az első hónapjuk.

És az *első hónap 15-én*, vagyis április 15-én tekinthetjük meg a *vérholdat* és az ő *pászka ünnepüket*. Érdekes, hogy ezt az ünnepet rögtön az első hónapban rendelte el Isten. Ez nagyon tanulságos és érdemes ráfigyelni erre.

- 3. Szóljatok Izrael egész gyülekezetének, mondván: E hónap tizedikén mindenki vegyen magának egy bárányt az atyáknak háza szerint, házanként egy bárányt.**
- 4. Ha a háznép kevés a bárányhoz, akkor a házához közel való szomszédjával együtt vegyen a lelkek száma szerint; kit-kit ételéhez képest számítsatok a bárányhoz.**
- 5. A bárány ép, hím, egyesztendős legyen; a juhok közül vagy a kecskék közül vegyétek.**
- 6. És legyen nálatok őrizet alatt e hónap tizennegyedik napjáig, és ölje meg Izrael községének egész gyülekezete estennen.**
- 7. És vegyenek a vérből, és azokban a házakban, ahol azt megesszik, hintsenek a két ajtóféltre és a szemöldökfára.**
- 8. A húst pedig egyék meg azon éjjel, tűzön sítve, kovásztalan kenyérrel és keserű füvekkel egyék meg azt.**

9. Ne egyetek abból nyersen, vagy vízben főtten, hanem tűzön sütve, a fejét, lábszáraival és belsejével együtt.

10. És ne hagyjatok belőle reggelre, vagy ami megmarad belőle reggelre, tűzzel égessétek meg.

11. Így módon egyétek azt meg: Derekaitokat felövezve, saruitok lábaitokon és pálcáitok kezetekben, és nagy sietséggel egyétek azt; mert az Úr pászkája az.

12. Mert általmegyek Egyiptom földjén, ezen éjszakán, és megölök minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, az embertől kezdve a baromig, és Egyiptom minden istene felett ítéletet tartok, én, az Úr.

13. És a vér jelül lesz néktek a házakon, amelyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelemre, mikor megverem Egyiptom földjét.

14. És legyen ez a nap néktek emlékezetül, és ünnepnek szenteljétek azt az Úrnak nemzetségről nemzetségre; örök rendtartás szerint ünnepeljétek azt.

Ez Isten szava erről az ünnepnapról. 2014-ben április 15-én ünnepli tehát a zsidó nép ezt az ünnepet, és a [első] vérhold szignáljával ünnepelhetik.

A második vérhold 2014-ben október 8-án lesz, a Bibliai naptárnak a 7. hónapja ez. És a zsidó népnek megint egy nevezetes ünnepnapja lesz, a szukot, vagyis a *lombsátrak ünnepét* ünneplik. Ez az ünnepnapjuk is a *vérholdnak* a szignáljával jelenik majd meg az égen. Micsoda egybeesések! Ez a második ünnepük lesz 2014-ben, amit vérholddal ünnepelnek.

A *szukot* ünnep, vagyis a *sátoros ünnep*, az egy *vidám* ünnep. Megvan az aratás és utána Isten egy örvendezést rendel el számukra. Ennek is nézzünk utána, hogy ne legyünk tudatlanok ezekről az ünnepekről.

Mert keveset hallunk ezekről az Újszövetségben, inkább csak utalásokat. De olvassuk el, hogy mit ír a Szentírás ószövetségi része. A 3Mózes 23. fejezetében olvashatunk erről az ünnepek között, hogy milyen rendelést adott Isten nekik a *lombsátrak ünnepéről*.

3MÓZES 23,24. 40–44.

24. Szólj Izrael fiaihoz, mondván: A hetedik hónapban, a hónap első napján ünnepetek legyen néktek, emlékeztető kürtzengéssel, szent gyülekezéssel.

És nézzük a részleteket a következőkben.

40. És vegyetek magatoknak az első napon szép fának gyümölcsét, pálmafa ágait, sűrű levelű fa lombját, és patak mellett való fűzgallyakat, és örvendeztetek az Úr előtt, a ti Istenek előtt hét napig.

Ezekkel a gallyakkal.

41. Így ünnepeljétek meg azt az Úrnak ünnepét minden esztendőben hét napig. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeiteknel; a hetedik hónapban ünnepeljétek azt.

42. Sátorokban lakjatok hét napig, minden bennszülött sátorban lakjék Izraelben.

43. Hogy megtudják a ti nemzetségeitek, hogy sátorokban lakattam Izrael fiait, mikor kihoztam őket Egyiptom földjéről. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

44. És szóla Mózes Izrael fiainak az Úrnak ünnepei felől.

Tehát Istennek *pontos rendelése* volt, meghatározta, hogy hét napig tartson ez az ünnep, örvendezésekkel tartson ez az ünnep és *visszaemlékezzenek* arra az örvendezéseik közben, hogy Isten *kihozta* őket Egyiptom földjéből és *szabaddá* tette őket. Ez az ő *szukot* ünnepük.

A *szukotnak* a dátumát még egyszer megismétlem, *2014. október 8-án* van, és miközben ők ünneplik, *újabb vérhold* van az égen. Ez a *szukot* ünnep különben az *Úr visszajövedele után* is kötelező ünnep lesz a világ minden népe számára. Érdekes ez, olvashatjuk a Zakariás könyvében 14,16 versében.

ZAKARIÁS 14,16.

16. És lészen, hogy akik megmaradnak mindama népek közül, amelyek Jeruzsálem ellen jönnek: esztendőről esztendőre mind felmennek, hogy hódoljanak a királynak, a Seregek Urának, és megünnepeljék a lombsátorok ünnepét.

Vagyis Isten azt fogja várni majd – és ez egy örökkévaló rendelés –, hogy ezt az ünnepnapot megtartsák esztendőről esztendőre, és hódolni kell majd a Királynak Jeruzsálemben. A népeknek fel kell vonulnia Jeruzsálembe ezen az ünnepnapon, és hódolni kell a Királynak.

A 2015-ös esztendő egy napfogyatkozással indul. Tehát megvolt a két holdfogyatkozás, megvolt a két vérhold 2014-ben, beköszönt a *2015-ös esztendő*, s *március 20-a* egy *napfogyatkozás*. Ez azt jelenti, amikor elsötétül a nap.

Nem sokkal ezután egy *újabb vérhold* jelenik meg az égen, ennek a dátuma *2015. április 4-e* lesz. És most már ki fogjátok találni, hogy a zsidók megint ünnepelnek. A zsidóknak megint *pászka* ünnepe van ezen a napon.

Mondjátok meg nekem, hogy lehet-e ez most már így véletlenszerű? Az ember kezdi felkapni a fejét, hogy újabb pászka ünnep, újabb vérholddal. Ezt a vérholdat megint egy napfogyatkozás követi.

Ez a *napfogyatkozás 2015. szeptember 13-án* van, és újra elsötétül az ég, elsötétül a nap. Majd egy *vérhold* köszönt be megint *2015. szeptember 28-án*, és Izrael népe milyen ünnepnapot ünnepel? Megint *szukot* napja lesz, vagyis a lombsátrak ünnepe.

Összefoglalva, 2014-ben a két vérholdjuk a két legjelentősebb ünnepükre esik, a következő vérholdig beköszönt egy napfogyatkozás, és a 2015-ös év két vérholdja között, megint van egy közbevetett napfogyatkozás.

És ezek sokaknak a *figyelmét felkeltette* a hívő világban is. Ugyanis mintha az Isten az *égről harsogná* az emberiségnek, hogy figyeljenek ezekre az *égi jelekre*, és figyeljenek arra, hogy ezek az égi jelek *milyen napokon* jelennek meg.

Az egyik a tavaszi ünnepük, az a *pászka* bárány megölését pecsételi el. És az a szent vér kiontatott, mert nekünk van egy pászka Bárányunk, egy tökéletes és szeplőtelen Bárányunk, akinek a vére alatt élünk, az Ő vére van felettünk.

És, hogy a világnak a figyelmét Isten hogyan akarja felhívni erre az *égi jelekkel*, amiről Jézus beszélt, hogyhogy nem vagytok tudatában ezeknek az égi jeleknek? A világnak fel kellene kapni a fejét erre, hogy ezek *nem lehetnek véletlenszerűek*.

Ezek a *vérholdak* és *napfogyatkozások* ilyen rendszerben, ilyen sűrűségben és hogy Izrael *ünnepeire* esnek egyről egyig, 2014-ben és 2015-ben. Ezzel Isten a figyelmünket fel akarja hívni valamire.

És erre szeretnék nektek egy kicsit rávilágítani. Belegondoltunk-e ebbe, tudjuk-e, hallottunk-e róla? Jézus azt mondja, hogy én vagyok a világ világossága, én vagyok az igazi világosság, aki engem követ, nem járhat sötétségben.

Mintha az Úr az égre kiáltaná, hogy *figyeljete a világosságra*, hogy az igazi világosság eljött már a világba, amely megvilágosít minden embert. És *addig* kell a világosságban járnotok, ameddig a világosság *jelen* van köztetek.

Ez az *időkorszak lezárul!* Mintha Isten az égen harsogná ezt ezekkel a *jelekkel* és, hogy kiontatott a *szent vér*, a pászka Báránya Istennek, a Jézus Krisztus. Hogy a szent vére ott van-e felettünk? Hogy a világ talán *jobban felfigyel* erre, hogyha tudjuk, hogy ezek a vérholdak milyen ünnepnapokra esnek majd.

Azt is érdemes megfigyelni, hogy a pászka ünnepe Isten még azt is megjelölte, hogy *miként* kell elfogyasztaniuk a bárányt? Ugyanis ez az *örkődés éjszakája* volt és a szabadulás várakozásában kellett elfogyasztaniuk.

Azt mondta nekik Isten, hogy ilyen módon egyétek azt a bárányt: Derekaitok felővezve legyenek, és a saruitok lábaitokon legyenek, és nagy sietséggel egyétek azt, mert az Úr pászkája az. Hogyha egy picit is olvassuk az Újszövetséget, az Efézus 6-ból tudjuk, hogy ott mi van írva, akkor nagyon *rokon Igét* találunk ott a *szellemi fegyverzetben*. Ott azt írja, hogy *felővezvén derekaitokat igazsággal*. Az Úr így követelte, hogy egyék a pászka bárányt.

Mi pedig tudjuk már, hogy a pászka *Bárány vére* mit hozott nekünk. *Megigazultságot*. Derekaik fel vannak *övezve megigazultsággal*. És a saruitok lábaitokon legyenek, mondta nekik Isten. És nézzétek meg, hogy nekünk az Efézus 6-ban, hogyan írja Isten a *fegyverzet* részeként: felsaruzván lábaitokat a *békesség* Evangéliumának *készségével*.

Készséges vagy-e arra, hogy elmenj a világba és hirdesd, hogy a pászka Bárány vére kiontatott érted? Ott van-e ez a készség a szíveden, ott van-e ez a saru a lábadon és készséges vagy-e megtenni?

Isten, amikor az ószövetségi *pászka* bárányt elrendelte nekik, már akkor figyelmeztette őket, hogy a *saru a lábaitokon* legyen, és *hirdessétek* ennek a világnak a békesség Evangéliumát. Készenlétben legyetek erre, és nagy sietséggel egyétek, mert eljön a napja, amikor a *kegyelem ideje lezárul!*

A *pászka* szó jelentéséről nagyon röviden, egy mondatban azt jelenti, hogy *Isten ítélete áthalad!* És ez történt Egyiptom földjén. Akik *nem kenték* meg vérrel az ajtófélfát és a szemöldökfát, azoknál súlyos *csapások* történtek. Minden egyes csapás illette őket. Isten ítéletei voltak ezek, Egyiptom *hamis isteneit* kellett megítélnie.

És vajon, hogy ezek az égi jelek pont ezekre az ünnepnapokra esnek, hogy a vérhoddal van jelölve Izrael népének a pászka ünnepe két egymást követő évben. Vajon nem ezt akarja-e Isten *jelezni* ennek a világnak, hogy *igyekezzetek*, saruitok felöltve legyenek.

És megvannak-e kenve az ajtófélfák a *szent vérrel*? Elfogadtuk-e a szent vért az életünkre? *Elfogadtuk-e* a megváltásunkat? Mert a *világra ítélet* következik, Isten ítélete át fog haladni ezen a világon.

A *szukot* ünnep ez a másik ünnepük, az öröm ünnepe. A termés betakarítása az örömnünnep, amikor *örömben* van Izrael népe, hét napon kellett örvendezniük. Utána Isten tudta, hogy egy kis pihenőre is szükségük van, a nyolcadik napon *pihenőt* rendelt el nekik.

Hét nap örvendezés, a nyolcadik napon pedig pihenő, hogy kipihenjék az örvendezéseiket. Így rendelte nekik Isten. Az 5Mózes 16. fejezetében lehet olvasni, hogy a nyolcadik napon vegyenek egy pihenőt a hét nap örvendezés után.

Tehát egy nagy örömnünnepről volt szó, örvendezésekben voltak és sátrakban kellett lakniuk. Csak egy dolguk volt, hogy *visszaemlékezzenek* arra, hogy Isten honnan hozta ki őket, s hogy bevitte őket az ígért földjére. Hódolniuk kellett a Királynak örvendezéseikben.

A János evangélium 7. fejezetében olvassuk, hogy az ünnep utolsó nagy napján... Tudjuk-e, hogy melyik ünnepről szól ott, mert Jézusnak be kellett töltenie, az Ószövetség rendelkezéseit. A *szukot* ünnepet ünnepelték.

JÁNOS 7,37–38.

37. Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállta Jézus és kiálta, mondván: Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám, és igyék.

Ez a hétnapos ünnep volt. Az őszi aratások, betakarítások utáni ünnepnap, és itt is *vérholdjuk* lesz 2014-ben és 2015-ben Izrael népének. Nemcsak, hogy mondotta Jézus, hanem felállt örömeiben és kiáltotta, ez az az *örömnünnep* nap: Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám és igyék.

38. Aki hisz énbennem, amint az Írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.

Erre az üzenetre is *vérholdat* rendelt Isten mind a két esztendőben. Vagyis, igenis van valaki, akihez *mehetünk* a bajban, mert Jézus *felállt*, és ezt *kiáltva* mondta a világnak: Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám és igyék. És ezeket az üzeneteit most *vérholdakkal* pecsételi Isten. *Jöjjetek énhozzám!* Az egész világnak harsogja!

Ennél látványosabb természeti jelet, ami az ég boltozatán megjelenik és ilyen időzítésben, ezekre a zsidó ünnepnapokra tenni... El kell nektek, hogy mondjam, hogyha a *világ* erre sem fog felébredni, akkor utána már *nem sok ideje marad!*

Ez volt tehát a *szukot* ünnepük, és Jézusnak a *meghívása*, hogy jöjjenek énhozzám, és mindazok igyanak, s vegyenek az élet vizéből ingyen. Egy külön érdekessége ennek a *szukot* őszi, 7. hónap ünnepnek, hogy Péter apostol is ezen az ünnepen mondja a *beszédét*. Talán kevesen tudják, hogy amikor a *pünkösöd* napja eljött, az pontosan ez az ünnep volt.

Péter egy olyan *ünnepi beszédet* mond, amit meg kell tekintenünk, hogy mi az, ami ebben a beszédben előjön. Ugyanis, ha fogjuk olvasni, akkor látjuk, hogy itt a *Jóel* prófétát *idézi*. Említésre kerül ebben a beszédben, hogy a *nap sötétséggé* változik, és a *hold vérré* változik, pontosan ezen a napon, *mielőtt eljön* az Úrnak ama nagy és fényes napja.

Melyik ünnepnapon hangzott el ez a prédikáció? *Szukot* napján. És 2014-ben és 2015-ben, mind a két esztendőben ott lesz az égi jel (a vérhold) figyelemfelkeltésnek, hogy az Úr ama nagy és fényes *napja közeleg*.

A *napot* és az *órát* Isten a saját hatalmába helyezte, mondta Jézus, hogy az én mennyei Édesapám senkinek, még az Úr Jézusnak sem adja ki. De, hogy az *idők közelegnek*, arról adott nekünk *égi jeleket*.

Érezzük-e az időnek ezt a sürgetését, hogy az idők közel vannak? Az ember a bőrén érzi, hogy *közel az idő*, és Isten pecsétet, bizonyságokat adott. A Bibliában le van írva, s a világ szemének meg kell nyílni erre, hogy az *üdvösség üzenetének* hirdetésére nem sok időnk van hátra!

Nézzük meg ezt a beszédet, ahogy Péter apostol pünkösd napján a Szellem által egy csodálatos prédikációt hoz elő, és hogy milyen igazság jön elő benne a tudatlanok számára. Akik tudatlanul állnak, és nem látják, és nem értik, hogy hogyan lehet, hogy azok, akik ott a *Felsőházban* együtt voltak, azok mi módon jönnek elő ebben a *szellemi részegségben*?

Ugyanis a Szent Szellem meglátogatta őket, *leszállt* a Felsőházba, betöltötte őket és egy *új nyelven* kezdtek el szólni. Olyan nyelven, amit addig soha nem beszéltek. Ahogy a Szellem adta nekik szólniuk – írja az Apostolok Cselekedetei 2. fejezetében.

Érdekessége a dolognak, hogy pont azok a Jézust hívők voltak, akik nem a pünkösd napját ünnepelték, mint a többiek odakint az Izrael népének ünnepeit. Hanem ők *félrehúzódtak* a néptől és az Úr rendelése szerint együtt voltak a Felsőházban és várták az *Úr látogatását*.

Tehát, ha azt mondjuk, hogy a pünkösd napja, és a pünkösdiek imádkozzák például a nyelveket, akkor ezt nem teljesen az Ige szerint mondjuk. Mert a *pünkösdöt kint* ünnepelték. És *pünkösd* napján történt, hogy a Szent Szellem *leszállt* rájuk és meglátogatta őket.

És oly módon megdöbbsent a tömeg, akik ott hallgatták a Szent Szellemmel beteltek szólni, hogy Péternek fel kellett állnia, és rendbe kellett tennie a különböző véleményeket. Voltak köztük például olyanok, akik csúfolódtak és gúnyolódtak. Azt mondták, hogy édes bortól részegedtek meg ezek. Olyanok mindig lesznek, akik Isten munkáit *csúfolni* fogják.

Mondd meg nékem, hogy találtál-e már olyan személyt a kocsmában, aki édes bortól megrészegedve, elkezd egy más nyelven beszélni, és elkezdi Isten csodálatos dolgait sorolni? Nem találkozol ilyennel a kocsmában. Mégis volt, aki ezt mondta ott: Áh! Ezek édes bortól részegedtek meg!

Tehát Isten munkáit semmibe venni, félrelökni, kritizálni és valami nagy ostobaságot mondani rá – és a világ beveszi. Akkor is volt ilyen, tehát ne keseredj el. Péter azonban rendbe teszi a helyzetet, és ezt mondja:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,14–16.

14. Péter azonban előállván a tizeneggyel, felemelé szavát, és szóla nékik: Zsidó férfiak és mindnyájan, kik lakoztok Jeruzsálemben, legyen ez néktek tudtotokra, és vegyétek füleitekbe az én beszédemet!

15. Mert nem úgy részegek ezek, ahogy ti gondoljátok; hiszen a napnak harmadik órája van;

A napnak harmadik órája az reggel 9 óra, mert hajnali 6-kor kezdődött a nap. Mondja Péter, hogy reggel 9-kor még nem részegek. Próbálja menteni a helyzetet.

16. Hanem ez az, ami megmondattott Jóel prófétától:

És akkor elkezdi idézni azt, aminek a *jele* fent lesz az égen.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,17–21.

17. És léssen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Szellememből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak.

18. És éppen az én szolgálóimra és az én szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban az én Szellememből, és prófétálnak.

19. És csodákat teszek az égben odafenn, és jeleket a földön ideleln, vért, tüzet és füstnek gőzölgését.

20. A nap sötétséggé változik, és a hold vérré, minekelőtte eljön az Úrnak ama nagy és fényes napja.

21. És léssen, hogy mindaz, aki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik.

Vagyis ezek az *égi jelek* minket mindenképpen sürgetésre kell, hogy vegyenek most. Hogy kérdezzük meg az embereket, hogy vajon *tudják-e*, hogy van egy *Név* [Jézus], amit ha segítségül hívnak, akkor *kimenekedhetnek* azokból a bajokból, ami előtt a világ áll?

Szólítsuk meg és kérdezzük meg őket, hogy *ismerik-e* azt a Nevet, amit ha *segítségül hívnak*, akkor *kimenekednek* a világnak azokból a közelgő és elkövetkezendő... Nem tudjuk ugyan, hogy mik lesznek, de sokan mondják, hogy *háborúk*, amik a világra kihatnak majd. A *napfogyatkozások* mindig háborúkat jelölnek.

Vagyis *súlyos események* előtt állunk és ez érződik a világban, ebben a rettenetesen feszült, nemzetközi helyzetekben. Izrael körül az összes határszomszédja állandóan csak gyűlölködik és a pusztításra készen áll.

És van egy *Név*! Ismerik-e azt a Nevet, mert ha azt a nevet *segítségül hívják*, akkor megtartatnak. Mert az Úr napja eljön, és az Úr napja közel, és az Úr égi jeleket rendelt, hogy minden szem láthassa. A nap elsötétedik és a hold vérré válik. Ezt kétezer évvel ezelőtt prédikálta Péter és most itt állunk a *küszöbén*. Elgondolkodtató, lélegzetelállítóan *közel* van.

Hogy *buzgóságot* kell magunkra venni, ezt mindenki érzi most. Mert, hogy lesz-e még újabb hétéves ciklus [szombatév], vagy meddig maradunk még itt, az az Úrnak a hatalmában van. De, hogy a *jeleket* elrendelte az égre, és ezek itt vannak a jövő esztendőben, ezt nem lehet vitatni. És azt sem, hogy mindannyian érezzük a *sürgetést*.

És ezért akarom nektek mondani tanulságként, hogy *hirdetnünk* kell a világnak a *szent vér* kiontását, ami a *pászka* ünnepük. Vérhold, nézzetek az égre! Mondd csak el mindenkinek a világban: Tudod-e, hogy milyen ünnepnap van ma? Tudod-e, hogy mit ünnepel a bibliai zsidó [választott] nép? És a Szent Szellem kiáradása a *szukot* ünnepük.

Beszljünk erről a világnak. Isten adott egy *égi jelet*, aminek kapcsán előhozhatjuk még azoknak is, akik esetleg eddig nem is gondoltak arra, hogy létezik Isten? Vagy ez a Jézus? Ezek *ajtók*, amin ha bemegyünk, talán meghallgatnak minket.

Első tanulság, hogy *hirdetnünk* kell mindenkinek, hogy van ez a *Név*, amelyet ha *segítségül hívnak*, megtartatnak. Fel kell *ajánlani*! Mi tudjuk, de mi is úgy tudtuk meg, hogy valaki szólt nekünk róla, hirdette ezt a Nevet. Nekünk is *kötelességünk* ez, mert az Úr nagyon *sokat bízott* ránk.

A másik tanulság: *nem kell félnünk* [az újjászületett, üdvözült hívőknek] az elközelgő eseményektől, mert bármit is hoznak ezek a közelgő vérhaldak és napfogyatkozások, tudnunk kell, hogy a *szent vér* felettünk van, és mi a *szent vér oltalmában* vagyunk.

Tudnunk kell, hogy a szent vér minket megoltalmaz. Egyiptom földjén is *kimenekedtek* mindazok a pusztításból, akik megjelölték az ajtófélfát és a szemöldökfát a vérrel. Úgyhogy a félelmet nem szabad magunkhoz engedni, bármit hallunk majd a világban, hogy ilyen események, olyan események jönnek. *Nem szabad a félelmeiket* közel engedni magunkhoz!

Ellent kell állni, ahogy ellent kell állni az ördögnek. *Álljatok ellent* a félelmeknek is. Ha a világ hírei jönnek, te tudd, hogy a te szíved meg ne olvadjon. Ezékiel könyvében olvasod, hogy *meg ne olvadjon* a ti szívetek a *hírek hallatán*. Mert fogunk hallani olyan híreket.

Minket ugyanis *nem haragra* rendelt az Úr, ezt is olvassuk a Bibliában. Minket a *megtartásra* rendelt az Úr. És mi *elfogadtuk* magunkra a szent vér oltalmát, ezért is imádkozzuk minden alkalommal a szent vér oltalmát.

Bármit akar az ördög készíteni, és bármilyen terve van, hogy lopni akar tőled, ki akarja lopni Isten tökéletes akaratát az életedből, te a *szent vér oltalma* alatt vagy. És ezt az ünnepet Isten *vérholddal* pecsételi el 2014. és 2015-ben, figyelmeztetve téged ennek a *fontosságára*.

A harmadik tanulság ebből, hogy ezeknek az időknek a sürgetését érezvén, nagyon óvatosak legyünk, hogy *ne az akadályokra*, ne a nehézségekre és a korlátainkra figyeljünk, hanem olyanok legyünk, akik minden áron az *Úr útjait* tesszük *első helyre* az életünkben!

Nagyon jó példa erre, amikor Jézus testét a sírboltba teszik, és az asszonyok abban a hajnali órában, ahogy a szombatnap letelik és vasárnap hajnalban *elszántan*, első dolguknak tekintik, hogy vigyenek abból a drága olajból és megkenjék az Úrnak a testét.

De, amikor az Úr testét elhelyezték a sírboltban, akkor látták, hogy egy *hatalmas követ* hengerítettek elé. És úgy indulnak a sírbolthoz, hogy azt mondják, hogy *ki fogja* nekünk *elhengeríteni* azt a követ?

Ez a kérdés felmerült bennük, de azért elindultak és elmentek a sírhoz. Azt is teheték volna, hogy tépelődnek magukban, hogy de mi három törekeny testű asszony... Hárman voltak az asszonyok: Mária, Mária Magdaléna, Jakabnak az anyja és Salomé. Azt is teheték volna, hogy azt mondják: Ugyan meg kellene kenni az Úrnak a testét, de mivel nincs, aki elhengerítse azt a követ, ezért el sem indulunk.

De nem ezt tették, hanem elindultak, és útközben is az dobogott bennük, hogy ezt meg kell tenni. Érezték ennek a *sürgetését*. És benned is az Úr munkálja, hogy *mit* kell tenned. *Nem kifogásokat* kerestek, és nem azt sorolták, hogy miért nem tudják megtenni, hanem elindultak, elszántak voltak, kitűzték a célt, és azt végre akarták hajtani.

És amikor odaértek látták, hogy a követ elhengerítették. Mert ugyanis *angyalok* lettek odarendelve és mire ők odaértek, az angyalok a követ már *elhengerítették*, és az Úr teste már nem volt ott.

Tehát tudd meg, hogy természetfeletti *segítőid* vannak. Ezekben az utolsó időkben az angyali seregek *megsokasodtak*, és amire csak el van rendelve az utad, hogy azt betöltsd, angyali segítségeid vannak.

Úgyhogy ne az akadályaidra tekintsél, ne azt sorold, hogy mit miért nem tudsz megtenni (mert bőven lehetne sorolni az akadályokat), hanem legyél *elszánt*, és amiről tudod, hogy meg kell tenned, *indulj el* abba az irányba és a *segítség* mindig ott lesz. Az Úr soha nem hagyja el az Övéit. *Kirendeli* a természetfeletti segítséget, angyali seregeket! Elolvashatjuk ezt a részt a Bibliában a Márk Evangélium 16. fejezetben odahaza.

Most arra a gondolatra térek rá, hogy olvassuk, az *ég jelei előtt* lesz még egy *hatalmas kiáradás*. Azt írja az Ige, hogy *kiöntöm* a Szellememet minden testre, megnyilvánulások lesznek, prófétálni fognak a fiaiok és leányaitok.

Egy *óriási kiáradásnak* kell még jönni a közelgő *égi jelek előtt*. És ebben a kiáradásban az Úr *számít* ránk. *Előfutárok* leszünk, mert nagyon sokat tudunk az Igéből, amit a világ kint még nem tud, és *kamatoztatni* kell majd ebben az időben.

Tudnod kell, hogy amikor az *Úr dicsősége* megjelenik, azt minden test meg fogja látni. Mert úgy fogja az Úr dicsősége betölteni a földet, ahogyan a folyamok betöltik a tengert. Tehát szét fog terülni az egész földön.

De neked fontos részed lesz benne és *feladatod* lesz benne. Készíteni kell a szívedet rá, és időznöd kell az Úrral. Meg kell hallanod, hogy *mi a részed* benne, hogy mit kell tenned? Hogy el kell indulnod oda a sírhoz, és mindegy mekkora követ kell elhengeríteni, az Úr természetfeletti *segítségére* számíthatsz. Hogy ezekben az *utolsó időkben* születhettünk, és itt élhetünk a földön...

Elém hozta az Úr azt a képet, amikor a *váltófutásban* az edzők egy olyan gondolatmenet szerint állítják fel a játékosait, hogy a *legelsőnek*, aki majd indul, és akinek be kell majd *érni a célba*, erre a két helyre állítja a két *legjobb* játékosát.

Közte is kell, hogy az ember fusson, nem lehet megállni. De a start, hogy hogyan *indulunk* (ezek voltak az első apostolok), és ahogy át kell *adni* a váltófutásnál a stafétabotot... Mi a végére lettünk helyezve az Úrban. A legvégére. Nekünk kell *befutni* a célba.

Nem veszthetjük el szem elől, hogy miért vagyunk itt a földön és mi a dolgunk. A világ szeme rajtunk van, hogy hogyan futunk be a célba? Bele kell húzni, *teljes erőbedobással* kell lenni, mert be kell érni a célba. El kell *végezni* azt, amiért itt vagyunk.

Ezért mondja az Úr, hogy meg ne rettenjete, meg ne rémüljete, és meg ne olvadjon a szívetek, ha látjátok majd a történéseket. Egy dolog legyen majd a szemed előtt, hogy a *célba* be kell érned.

A Zsidó levélben írja a *bizonyságok felhőjét* a Biblia, hogy a bizonyságoknak mekkora felhője vesz minket körbe. Ők azok, akik már *odaát* vannak. Sok testvérünk van már *odaát*. Huszonöt éve szolgálók már az Úrban, már az első években is voltak, akik átköltöztek, azóta sokan mentek át.

Az elmúlt héten is volt egy drága testvérünk, aki átköltözött. Ő hetven éves volt. Isten kegyelme volt, hogy csak elaludt, átaludt. De rendszeresen történnek az átköltözések, és ők a bizonyságok fellegei.

Mint amikor a lelátóról nézünk egy versenyt, úgy *figyelnek* minket ezek a bizonyságok. Ők *odaátról* figyelik ezt a futást, velünk vannak és *drukkolnak* nekünk, hogy bejussunk a célba. De nekünk, akik itt lent vagyunk, mi nem engedhetjük meg magunknak, hogy bejövünk a gyülekezetbe, és csak nézzük, hogy aki elől van, majd elvégzi.

Mindannyiunknak van *részünk*. Nem a lelátón ülünk, hanem egy *csapatmunkában* vagyunk. Mindenkinek megvan a maga *helye*, a feladata, azt be kell *teljesíteni* és a saját részét el kell végeznie. És ehhez *buzgóság* kell, odaszántság kell. Az az *odaszántság* kell, ahogy az asszonyok mentek a sírhoz.

Bármekkora követ elhengerít az Úr az utadból, bármekkora hegy fel fog kelni! *Nincsenek akadályok* a természetfelettiben. Az Úr ereje mindenek feletti és hatalmas. Úgyhogy egy ilyen *buzgósággal* kell befutnunk a célba, mert az idő rövid. Nem adjuk fel előtte, a Jézus nevében!

Jövő héten folytatjuk, ha az Úr ebbe az irányba visz. Megköszönjük az Úr jóságát, megköszönjük, hogy bátorítást ad nekünk. Megköszönjük, hogy megvilágít minket az idő közelségéről, ezekről a különleges időkről, amelyekben élhetünk.

Megköszönjük, hogy ezekben az időkben hívott el minket, mert *bíz*ik bennünk, hogy megtesszük azt, hogy nem vétjük el a célt, hanem igenis időt szánunk arra, hogy a saját részünket meghalljuk az Úrtól és *elvégezzük* azt.

Kezdjük egy kicsit *nyelveken* szólni az Úrhoz, *hálákat* adunk néki. Hálákat adunk Atyám, hála a szívünk, csak benned bízunk, és nem tekintünk az akadályokra. Nincs az az erő, amely visszatarthatja minket. *Megfutjuk* a futásunkat és köszönjük a bizodalmat Atyám, amit belénk helyeztél.

Ígérjük, hogy *elszántak* leszünk, semmire nem tekintünk, csak az Úr dolgaira. Nincs olyan akadály, ami visszatart, mert az Úr az Ő anyalait rendelte ki segítségül. Ő drága mennyei Atyám, anyagi seregek vannak kiárasztva az utolsó időkben. Az anyagiak ott lesznek, az ellátás ott lesz arra, amit el kell végezned.

Minden félelmet elparancsolunk, minden szorongást, minden kishitúséget elparancsolunk az életek felől. Egy bátorsággal és egy elszántsággal megyünk előre, hogy az Úr munkája el legyen végezve. Hogy az aratás bőséges legyen, aratómunkásokat kérünk ebbe az aratásba, az utolsó nagy kiáradásba Atyám. Álmodat kérünk és látásokat, ahogy meg van írva, hogy részesei lehessünk ennek az utolsó nagy kiáradásnak.

Nagyobb odaszánás van, mint valaha Atyám. Köszönjük ezt a kiváltságot, hogy ebben az időben lehetünk és szolgálhatunk, s végezhetjük a munkát Atyám a te dicsőségedre. És nem csak a lelátóról figyeljük Atyám, hanem a teljes lényünket átadjuk. A szellemünket, a lelkünket, a testünket átadjuk Atyám! Itt vagyunk, *használd* minket a te dicsőségedre. Elmegyünk, ahová te mondod, elvégezzük, amit ránk bízol.

A szemek megnyílnak a látásra, pontosan látják az Úr akaratát, mert az idő közel Atyám. Égi jeleket adtál erre, hogy lássuk az égen, és nem vagyunk tudatlanok az égi jelek felől. Hogy a vető és az arató együtt ünnepelhessen, együtt örvendezhessen, aratómunkásokat kérünk Atyám az aratásodba. Imádatokkal imádunk Atyám! Drága Főpapunk könyörögvén könyörögsz, hogy el ne fogyatkozzék a hitünk bármi is áll előttünk, hogy teljes hittel megfuthassuk, ami hátra van, mert az *idő rövid*, és az Úr *eljövetele közel*. Hallelúja! Dicsőség legyen Istennek. Ámen.

A gyógyító sorok után *két* olyan bizonyág hangzott el, amelyben az Úr Jézus neve *felmagasztaltatik*. Az egyik esetben elmondják, hogy egy negyven év feletti édesanya *szült* gyermeket úgy, hogy az orvosok semmi lehetőséget nem adtak erre, és már a második baba is megérkezett egészségesen.

Gyönyörű örömbeszámoló arról, hogy a hit munkái mit cselekednek, és *hit által* minden lehetséges, és soha nem szabad feladni, és nem szabad hinni a negatív orvosi jelentéseknek. Mert ők csak a saját tudományuk szerint beszélnek, de azt, aki minket teremtett, nem ismerik. A mi hitünk pedig az *Ő erejében* van, és az Ő ereje által minden lehetséges a hívőnek.

A másik beszámoló pedig egy nagyon figyelemreméltó bizonyág arról, hogy egy *hajléktalan* befogadja az Úr Jézust a szívébe, és elkezd imádkozni Isten Igéjét. És egy év

múlva *fedél* van a feje fölött, és *munkája* van. A mai világban, amikor inkább az a tendencia, hogy az emberek elvesztik a hajlékot a fejük felől, és elvesztik a munkahelyeiket, kikerülnek az utcára és nincs mit enniük. Inkább ilyeneket hall az ember és sok panaszt, nehézséget.

És ezeket a gyönyörű bizonyságokat hallani nagyon *felemelő*, bebalzsamozza a lelkünket, hálát adunk érte Istennek. Nagyon sok bizonyság érkezik hozzánk, csak az idő rövideje miatt nem tudunk kitérni mindre, hogy bizonyágtevésre sor kerüljön, de köszönjük őket és dicsőség érte Istennek! Ámen.